

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

P8_TA(2018)0247

Modernizacja edukacji w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie modernizacji edukacji w UE (2017/2224(INI))

(2020/C 28/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 września 2011 r. zatytułowany „Działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – plan modernizacji europejskich systemów szkolnictwa wyższego” (COM(2011)0567),
- uwzględniając prawo do nauki zdefiniowane w art. 14 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie skutecznego kształcenia nauczycieli ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie zapewniania jakości w celu wspierania kształcenia i szkolenia ⁽²⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 i 19 maja 2015 r. w sprawie roli wczesnej edukacji i kształcenia podstawowego w stymulowaniu kreatywności, innowacyjności i kompetencji cyfrowych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 czerwca 2016 r. zatytułowany „Nowy europejski program na rzecz umiejętności – Wspólne działania na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększania szans na zatrudnienie i konkurencyjności” (COM(2016)0381) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2017 r. w sprawie nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności ⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 2 Protokołu dodatkowego do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności przyjętej przez Radę Europy, dotyczący prawa do nauki;
- uwzględniając rezolucję Rady Europy nr 1904 (2012) w sprawie swobody wyboru kierunku kształcenia,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z 2015 r. z wdrażania strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) zatytułowane „Nowe priorytety współpracy europejskiej w dziedzinie kształcenia i szkolenia” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE ⁽⁷⁾,
- uwzględniając deklarację paryską z dnia 17 marca 2015 r. w sprawie promowania – poprzez edukację – postaw obywatelskich oraz wspólnych wartości, którymi są wolność, tolerancja i niedyskryminacja,

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 172 z 27.5.2015, s. 17.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0360.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 25.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50.

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie kontynuacji wdrażania procesu bolońskiego ⁽⁸⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 10 czerwca 2016 r. w sprawie „Nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności – wspólne działania na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększania szans na zatrudnienie i konkurencyjności” (SWD(2016)0195),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lutego 2017 r. w sprawie wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającego program „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylającego decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE ⁽⁹⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 19 grudnia 2016 r. zatytułowane „Ścieżki poprawy umiejętności: nowe możliwości dla dorosłych” ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 grudnia 2016 r. zatytułowany „Poprawa i modernizacja edukacji” (COM(2016)0941),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 maja 2017 r. zatytułowany „Rozwój szkół i doskonały poziom nauczania warunkiem dobrego startu życiowego” (COM(2017)0248),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 maja 2017 r. zatytułowany „Odnowiony program UE dla szkolnictwa wyższego” (COM(2017)0247),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 30 maja 2017 r. dotyczący zalecenia Rady dotyczącego monitorowania losów absolwentów (COM(2017)0249),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 5 października 2017 r. dotyczący zalecenia Rady w sprawie europejskich ram jakości i skuteczności programów przygotowania zawodowego (COM(2017)0563 – SWD(2017)0322),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie modernizacji szkół i szkolnictwa wyższego,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 19 października 2017 r. zatytułowaną „Nowa strategia UE w dziedzinie edukacji”,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 17 stycznia 2018 r. dotyczący zalecenia Rady w sprawie promowania wspólnych wartości, edukacji włączającej i europejskiego wymiaru nauczania (COM(2018)0023),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 17 stycznia 2018 r. dotyczący zalecenia Rady w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (COM(2018)0024),
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 stycznia 2018 r. w sprawie planu działania w dziedzinie edukacji cyfrowej (COM(2018)0022),
- uwzględniając sprawozdanie podsumowujące ze Szczytu Społecznego na rzecz Sprawiedliwego Zatrudnienia i Wzrostu Gospodarczego, jaki odbył się w Göteborgu w dniu 17 listopada 2017 r. ⁽¹²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie „Wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem: zagwarantujmy wszystkim dzieciom w UE dobry start w przyszłość”, przyjęte na 3090. posiedzeniu Rady ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu, które odbyło się w dniach 19–20 maja 2011 r. ⁽¹³⁾,

⁽⁸⁾ Dz.U. C 346 z 21.9.2016, s. 2.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0018.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 484 z 24.12.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1.

⁽¹²⁾ <http://www.socialsummit17.se/wp-content/uploads/2017/11/Concluding-report-Gothenburg-summit.pdf>

⁽¹³⁾ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/122123.pdf

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 1984 r. w sprawie edukacji we Wspólnocie Europejskiej ⁽¹⁴⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie międzynarodowego wymiaru szkolnictwa wyższego ⁽¹⁵⁾,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiej przedstawiciel ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2016 r. zatytułowany „W stronę strategii UE w dziedzinie międzynarodowych stosunków kulturalnych” (JOIN(2016)0029) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2017 r. na ten temat ⁽¹⁶⁾,
 - uwzględniając art. 26 Powszechnej deklaracji praw człowieka,
 - uwzględniając Kartę edukacji obywatelskiej i edukacji o prawach człowieka Rady Europy przyjętą w ramach zalecenia nr CM/Rec(2010)7,
 - uwzględniając art. 10 Konwencji ONZ z 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
 - uwzględniając cel strategiczny B deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformy działania (1995),
 - uwzględniając art. 28 i 29 Konwencji o prawach dziecka,
 - uwzględniając agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, przyjętą we wrześniu 2015 r., która weszła w życie dnia 1 stycznia 2016 r., a zwłaszcza cele zrównoważonego rozwoju nr 4 i 5,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie przedstawione przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0173/2018),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 6 lit. e) TFUE kompetencje w zakresie kształcenia i szkolenia spoczywają na państwach członkowskich, lecz Unia Europejska odgrywa istotną rolę wspierającą w określaniu wyzwań i celów oraz w propagowaniu i wymianie najlepszych praktyk;
- B. mając na uwadze, że prawo do edukacji jest podstawowym prawem człowieka, a edukacja we wszystkich jej formach i na wszystkich poziomach musi spełniać następujące zasadnicze i powiązane ze sobą warunki: a) osiągalność, b) dostępność, c) dopuszczalność i d) zdolność dostosowania;
- C. mając na uwadze, że celem przewodnim Europejskiego filaru praw socjalnych jest zapewnienie edukacji, szkoleń i uczenia się przez całe życie charakteryzujących się wysoką jakością i włączających;
- D. mając na uwadze, że istotną rolą edukacji jest osiągnięcie równości szans, a zatem należy zapewnić niedyskryminujący dostęp do niej; mając na uwadze, że dla osiągnięcia tego celu należy zwiększyć wysiłki, aby zagwarantować, że wszyscy – ze szczególnym uwzględnieniem osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, osób z niepełnosprawnościami i o specjalnych potrzebach oraz środowisk defaworyzowanych – mają takie same możliwości dostępu do edukacji i szkoleń oraz ukończenia ich, a także nabywania umiejętności na wszystkich poziomach;
- E. mając na uwadze, że europejskie systemy edukacji odzwierciedlają ogromne bogactwo kulturowe, społeczne i różnorodność językową, a jednocześnie państwa członkowskie stoją przed podobnymi wyzwaniami i celami w dziedzinie edukacji, obejmującymi zapewnienie wszystkim obywatelom równego dostępu do edukacji, co należy zapewnić na szczeblu europejskim;
- F. mając na uwadze, że zdolność systemów edukacji do zaspokajania potrzeb społecznych, gospodarczych i osobistych zależy od ich jakości, dostępności, różnorodności, skuteczności i równości, a także od dostępności odpowiednich zasobów ludzkich, finansowych i materialnych;

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 104 z 16.4.1984, s. 69.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 135 z 26.5.2010, s. 12.

⁽¹⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0303.

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- G. mając na uwadze, że należy przypomnieć, iż kryzys gospodarczy i finansowy wywarł znaczny wpływ na kształcenie, w tym kształcenie nauczycieli, oraz że finansowanie edukacji ze środków publicznych odgrywa kluczową rolę w systemach edukacji w UE; mając zatem na uwadze, że stałe i zwiększone publiczne wsparcie finansowe na rzecz edukacji, w tym na rzecz nauczycieli i poprawy ich warunków pracy, a także badań naukowych, ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia bezpłatnej, zorientowanej na integrację społeczną i dostępnej edukacji publicznej;
- H. mając na uwadze, że edukacja i szkolenia powinny przyczynić się do osobistego rozwoju i dorastania osób młodych, aby sprawić, że staną się one aktywnymi i odpowiedzialnymi obywatelami przygotowanymi do życia i pracy w świecie zaawansowanym pod względem technologicznym i zglobalizowanym, oraz by wyposażać te osoby w kluczowe kompetencje w zakresie uczenia się przez całe życie, zdefiniowane jako połączenie wiedzy, umiejętności i postaw niezbędnych do osobistego spełnienia i rozwoju, aktywnego obywatelstwa i zatrudnienia;
- I. mając na uwadze, że jakość nauczania jest ważnym czynnikiem wpływającym na wyniki osiągnięte przez uczniów i studentów, a tym samym zdecydowane promowanie doskonałości w odniesieniu do nauczania i przygotowania kadry nauczycielskiej jest jednym z priorytetów współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia na szczeblu UE;
- J. mając na uwadze, że prawo do edukacji obejmuje swobodę zakładania placówek edukacyjnych w oparciu o poszanowanie zasad demokratycznych i przysługującego rodzicom prawa do zagwarantowania swym dzieciom kształcenia i uczenia się zgodnie z poglądami religijnymi, filozoficznymi i pedagogicznymi rodziców;
- K. mając na uwadze, że otwarta metoda koordynacji w formie stosowanej do edukacji umożliwia państwom członkowskim opracowanie i wdrożenie wspólnej strategii na rzecz kształcenia i szkolenia obejmującej również platformę internetową ET 2020 („Edukacja i szkolenia 2020”); mając na uwadze, że punkty odniesienia tej strategii są analizowane i oceniane każdego roku w publikacji Monitor Kształcenia i Szkolenia, zarówno w odniesieniu do państw członkowskich, jak i całej UE;
- L. mając na uwadze, że w najnowszym Monitorze Kształcenia i Szkolenia wydanym w 2017 r. Komisja stwierdza, że pomimo stałych postępów w ograniczaniu liczby osób zbyt wcześnie porzucających naukę i szkolenie ich liczba nadal pozostaje bardzo wysoka w UE;
- M. mając na uwadze, że – według wyników najnowszych testów PISA – 20,6 % europejskich uczniów ma problemy z przyswojeniem podstawowych umiejętności w obszarach takich jak czytanie, matematyka i nauki przyrodnicze, a znaczna liczba obywateli europejskich ma słabe umiejętności czytania i pisania; mając na uwadze, że powoduje to poważne obawy co do dalszego uczenia się, rozwoju osobistego i odpowiedniego uczestnictwa w życiu publicznym oraz w rynku pracy;
- N. mając na uwadze, że zapewnianie dostępu do wysokiej jakości usług w zakresie wczesnej edukacji i opieki nad wszystkimi dziećmi jest kluczowe, by zapewnić im pozytywny start w życiu i w kształceniu;
- O. mając na uwadze, że doskonałe przygotowanie pracowników jest podstawowym czynnikiem świadczenia usług edukacji i opieki nad dzieckiem;
- P. mając na uwadze, że propagowanie mobilności studentów i pracowników jest ważnym elementem europejskich systemów szkolnictwa wyższego, przyczynia się do rozwoju młodych ludzi i może pobudzać postęp gospodarczy i społeczny; mając na uwadze, że konieczna jest poprawa jakościowa i zwiększenie wsparcia finansowego z myślą o rozszerzeniu mobilności studentów i pracowników w ramach programu Erasmus +;
- Q. mając na uwadze, że innowacje metodologiczne i cyfrowe są potencjalnym instrumentem zwiększenia dostępu do treści i wiedzy, ale nie mogą zastąpić osobistego kontaktu i wymiany między studentami oraz między studentami i nauczycielami, ani nie powinny stać się priorytetem systemów edukacyjnych;
- R. mając na uwadze, że równouprawnienie płci jest podstawową zasadą Unii Europejskiej zapisaną w traktatach, która powinna znaleźć odzwierciedlenie we wszystkich innych strategiach politycznych, w tym w dziedzinie edukacji i kultury;
- S. mając na uwadze, że edukacja stanowi potężny instrument umożliwiający przezwycięzenie nierówności i dyskryminacji związanych z płcią, lecz może również często prowadzić do powielania lub pogłębiania istniejącej dyskryminacji; mając na uwadze, że różnicowanie sytuacji mężczyzn i kobiet w edukacji utrudnia zarówno rozwój osobisty, jak i możliwości zatrudnienia, oraz wpływa na wiele dziedzin społeczno-kulturalnych;
- T. mając na uwadze, że choć kobiety stanowią trzy piąte (57,6 %) wszystkich absolwentów szkół wyższych, różnica we wskaźniku zatrudnienia kobiet i mężczyzn w 2015 r. nadal wynosiła 11,6 punktów procentowych ⁽¹⁷⁾;

⁽¹⁷⁾ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Gender_statistics

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

Wiedza jako kluczowy zasób gospodarczy i źródło dobrobytu obywateli

1. stwierdza, że powszechna edukacja wysokiej jakości jest zasadniczym elementem rozwoju osobistego, kulturalnego, społecznego i zawodowego w społeczeństwie opartym na wiedzy;
2. uważa, że zachowanie wspólnych wartości europejskich oraz osiągnięcie gospodarczych i społecznych celów Unii Europejskiej, a także konkurencyjność i zrównoważony rozwój są związane z wysokiej jakości edukacją przez propagowanie wartości demokratycznych, praw człowieka, spójności społecznej, integracji i sukcesu osobistego;
3. podkreśla kluczową rolę edukacji w budowaniu przyszłości Europy, zarówno pod względem gospodarczym, jak i społecznym, przy jednoczesnym uwzględnianiu potrzeb obywateli Europy i budowaniu wspólnoty różniących się między sobą obywateli, których łączą wspólne podstawowe wartości;
4. podkreśla, że systemy edukacji i szkolenia wysokiej jakości propagują aktywne obywatelstwo i wspólne wartości i jako takie przyczyniają się do kształtowania otwartego, integracyjnego, pluralistycznego, demokratycznego i tolerancyjnego społeczeństwa;
5. podkreśla rolę edukacji pomagającej osobom uczącym się rozwijać wartości etyczne i obywatelskie i stawać się aktywnymi, odpowiedzialnymi i tolerancyjnymi członkami społeczeństwa, którzy są zdolni korzystać ze swoich praw demokratycznych i bronić ich oraz podejmować odpowiedzialność w społeczeństwie, doceniać różnorodność, odgrywać aktywną rolę w życiu demokratycznym oraz brać odpowiedzialność za siebie samych i za swoje wspólnoty; podkreśla w tym kontekście znaczenie nauczania o byciu obywatelem, wychowania obywatelskiego, etycznego i środowiskowego;
6. podkreśla, że – aby młodzi ludzie mogli stawiać czoła wyzwaniom, stać się aktywnymi obywatelami europejskimi i odnosić sukcesy w życiu i na rynku pracy, a jednocześnie kształtować przyszłość świata – dobra jakościowo i sprzyjająca włączeniu społecznemu edukacja musi dostarczać im niezbędnej wiedzy, umiejętności, umiejętności korzystania z mediów oraz uczyć ich krytycznego i autonomicznego myślenia, a także postaw demokratycznych;
7. podkreśla, że zapewnienie równego dostępu do wysokiej jakości edukacji sprzyjającej integracji społecznej jest kluczem do osiągnięcia trwałej spójności społecznej w drodze zwalczania ubóstwa, wykluczenia społecznego osób defaworyzowanych i osób znajdujących się w trudnej sytuacji oraz stereotypów związanych z płcią, a przez to wciąż stanowi największą pomoc dla mobilności społecznej;
8. zauważa, że wysokiej jakości edukacja może wspierać innowacyjność i badania naukowe, które odgrywają ważną rolę dla społeczeństwa i przynoszą mu korzyści;
9. uznaje znaczenie edukacji w rozwijaniu kompetencji kulturowych i zachęcaniu do rozwoju kulturalnego; zachęca do większej synergii między sektorami edukacji i kultury, którą można osiągnąć przez wspieranie aktywnej roli kultury i sztuki w ramach formalnych, nieformalnych i pozaformalnych systemów edukacyjnych;
10. zwraca uwagę na rolę, jaką edukacja odgrywa w rozwijaniu postaw sprzyjających uczeniu się przez całe życie, które pomagają obywatelom dostosować się do zmieniających się potrzeb współczesnego świata;
11. przypomina, że szkoły i placówki oświatowe odgrywają kluczową rolę w tworzeniu i pobudzaniu pozytywnego podejścia do uczenia się, w tym do uczenia się przez całe życie;

Zmieniająca się rzeczywistość edukacji i związane z nią wyzwania

12. uważa, że kompleksowe podejście do polityki edukacyjnej wraz z silnym wsparciem politycznym i publicznym ma kluczowe znaczenie dla procesu reform edukacyjnych oraz że, aby osiągnąć te cele, kluczowe jest zaangażowanie zarówno całego społeczeństwa, jak i wszystkich właściwych i zainteresowanych stron, w tym rodziców;
13. uważa, że skuteczne zarządzanie i odpowiednie finansowanie wszystkich struktur kształcenia, nowoczesne i wysokiej jakości zasoby edukacyjne i nauczanie, zmotywowani i kompetentni nauczyciele oraz uczenie się przez całe życie mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia równości, różnorodności i doskonałości w dziedzinie edukacji;
14. podkreśla potencjał nowych technologii informacyjnych i komunikacyjnych oraz innowacji jako narzędzi dających nowe możliwości w edukacji, służących skuteczniejszemu zaspokajaniu indywidualnych potrzeb osób uczących się (w tym specjalnych potrzeb edukacyjnych) i zwiększających elastyczność w uczeniu się i nauczaniu, personalizację i odpowiedzialność, a także promujących interaktywne formy współpracy i komunikacji;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

15. podkreśla możliwości, jakie oferują nowoczesnej edukacji cyfryzacja i tworzenie wspólnych platform edukacyjnych, szczególnie pod względem uczenia się na odległość, kształcenia na odległość i nauczania mieszanego, co powinno pozwolić na większą elastyczność w edukacji dzięki lepszemu dostosowaniu edukacji do indywidualnych warunków życia osób uczących się, a przez to korzystnie wpływać na uczenie się przez całe życie, jakość edukacji, dostępność i rozwój przyszłych umiejętności; zwraca uwagę na zapotrzebowanie na dostosowane do wieku programy nauczania w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych i mediów, w których szanuje się rozwój i dobrostan dziecka oraz podkreśla się znaczenie zarówno odpowiedzialnego wykorzystywania, jak i krytycznego myślenia;
16. zauważa, że skuteczność uczenia się i nauczania dzięki wykorzystaniu technologii cyfrowych wymaga równego dostępu, właściwego poziomu umiejętności cyfrowych, wysokiej jakości zasobów edukacyjnych, szkoleń w zakresie dostosowania technologii do celów pedagogicznych oraz propagowania postaw i motywacji koniecznych do rzeczywistego uczestnictwa w społeczeństwie cyfrowym; uważa, że umiejętności cyfrowe oraz umiejętności czytania i pisania powinny stanowić zasadniczą część polityki edukacyjnej i obejmować m. in. kompetencje obywatelskie i zmysł krytycznego myślenia; podkreśla znaczenie krytycznej analizy źródeł i ich wiarygodności, a także projektów dotyczących umiejętności korzystania z mediów w tym zakresie;
17. przyznaje, że w coraz bardziej zglobalizowanym i scyfryzowanym świecie konieczne są odpowiednie innowacyjne metody uczenia się, nauczania i oceny, a także odpowiednia infrastruktura edukacyjna umożliwiająca pracę grupową i nauczanie zespołowe oraz pobudzająca kreatywne myślenie i rozwiązywanie problemów, a także inne metody stopniowej edukacji; przypomina o znaczeniu zaangażowania uczniów, nauczycieli i innego personelu szkół w proces oceny, czy i w jakim stopniu cele zostały osiągnięte;
18. zauważa, że potrzebne są wysiłki na rzecz dostosowania modelu edukacyjnego, aby równoważył on zarówno podejście zorientowane na nauczyciela, jak i podejście zorientowane na treść, indywidualnie i konkretnie dostosowane do potrzeb osób uczących się i ich warunków życia, z podejściem zorientowanym na zrozumienie, przy jednoczesnym łączeniu metod nauki dostosowanych do modelu uczenia się online i tradycyjnego modelu uczenia się, a przez to umacnianiu indywidualizacji procesu kształcenia i zwiększaniu dzięki temu odsetka osób kontynuujących i kończących naukę;
19. podkreśla, że systemy edukacji powinny sprzyjać podejściom interdyscyplinarnym, opartym na współpracy, kreatywności i pracy zespołowej, których celem jest przekazanie uczniom i studentom wiedzy i kwalifikacji, w tym umiejętnościach przekrojowych i miękkich, a także umiejętności zawodowych, przekrojowych, społecznych i obywatelskich, oraz rozwijać takie podejścia;
20. przypomina, że zagwarantowanie wysokiej jakości nauczania i uczenia się jest procesem ciągłym, obejmującym dialog, aspekt wymiany i docieklivość, i powinno być traktowane priorytetowo w ramach modernizacji edukacji;
21. podkreśla, że ułatwianie równego dostępu do wysokiej jakości edukacji sprzyjającej włączeniu społecznemu ma zasadnicze znaczenie dla niezależności i integracji społecznej uczących się osób z niepełnosprawnościami; wzywa państwa członkowskie, by ułatwiały dostęp do głównego nurtu integracyjnej edukacji na wysokim poziomie, z uwzględnieniem potrzeb wszystkich uczniów z różnymi rodzajami niepełnosprawności, co oznacza, na przykład zapewnienie dwujęzycznego kształcenia integracyjnego dla dzieci niesłyszących, wynikającego z ich szczególnych potrzeb językowych; wzywa szkoły do zapewnienia zarówno formalnych, jak i nieformalnych zróżnicowanych usług oraz dodatkowego wsparcia, również przez wykorzystanie potencjału nowych technologii, aby umożliwić uwzględnienie indywidualnych potrzeb wszystkich osób uczących się; apeluje do Komisji o monitorowanie szkół pod kątem polityki nieodrzućcia uczniów i o ustalenie wskaźników związanych z niepełnosprawnością w ramach strategii „Europa 2020”;
22. jest zdania, że edukacja europejska musi przede wszystkim dążyć do rozwijania rozumowania, refleksji i ciekawości naukowej; powinna móc opierać się na podstawach sztuki, nauki oraz technicznej kultury humanistycznej; jest również zdania, że, wychodząc od praktycznej rzeczywistości życia na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim, musi zapewniać szkolenie niezbędne do rozwiązywania problemów krajowych i europejskich, a także podnosić poziom wiedzy na temat problemów w społeczności międzynarodowej;
23. uznaje istnienie indywidualnych różnic pod względem zdolności kognitywnych i cech charakteru, które wraz z czynnikami społecznymi i środowiskowymi wywierają wpływ na wyniki procesu kształcenia; podkreśla w tym kontekście, że kształcenie jest skuteczniejsze, bardziej egalitarne i sprawiedliwe, gdy różnice te są brane pod uwagę;
24. uznaje, że w konkurencyjnym świecie zasadnicze znaczenie ma określenie i propagowanie europejskich talentów na jak najwcześniejszym etapie;
25. podkreśla, że poprawa średnich wyników kształcenia idzie w parze ze zwiększaniem doskonałości wśród utalentowanych uczniów; w tym kontekście zwraca uwagę na znaczenie opracowania odpowiednich programów interwencyjnych w celu rozwijania cech psychologicznych przyczyniających się do maksymalizacji potencjału ludzkiego;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

26. podkreśla konieczność przywiązywania większej wagi do umiejętności wizualnych stanowiących nową umiejętność życiową, mając na uwadze, że w dzisiejszych czasach ludzie zdecydowanie częściej porozumiewają się za pomocą obrazów niż tradycyjnymi sposobami;
27. odnotowuje propozycję utworzenia europejskiego obszaru edukacji w formie przedstawionej podczas Szczytu Społecznego na rzecz Sprawiedliwego Zatrudnienia i Wzrostu Gospodarczego, który odbył się w Göteborgu w 2017 r.; przypomina, że inicjatywa ta powinna wspierać współpracę, wzajemne uznawanie dyplomów i kwalifikacji oraz większą mobilność i większy wzrost gospodarczy;
28. popiera konkluzje Rady z dnia 14 grudnia 2017 r., w których wezwała ona do poprawy mobilności studentów i ich udziału w edukacji i działalności kulturalnej, w tym dzięki utworzeniu „europejskiej legitymacji studenckiej”, co powinno ułatwić uznawanie dyplomów szkół wyższych uzyskanych w innych państwach członkowskich;
29. uważa, że Erasmus + jest flagowym programem unijnym w dziedzinie edukacji, co od lat znajduje potwierdzenie w jego wpływie i popularności; w związku z tym apeluje o znaczne zwiększenie środków na ten program w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027, aby zwiększyć jego dostępność i integracyjny charakter oraz umożliwić mu dotarcie do większej liczby studentów i nauczycieli;
30. podkreśla, że bezrobocie wśród ludzi młodych to zjawisko ogólnounijne oraz że ocenia się, iż stopa bezrobocia w tej grupie społecznej jest około dwukrotnie wyższa niż średnia; wyraża zaniepokojenie w związku z alarmująco wysokim poziomem bezrobocia w śródziemnomorskich państwach członkowskich: zgodnie z danymi Eurostatu najwyższy odsetek odnotowano w Hiszpanii (44,4 %), we Włoszech (37,8 %) i w Grecji (47,3 % w przypadku bezrobocia wśród ludzi młodych i 30,5 % w przypadku młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nie szkolącej się);
31. wskazuje, że pomimo 2 mln wakatów w UE ponad 30 % wykwalifikowanych ludzi młodych posiadających dyplomy zajmuje stanowiska, które nie odpowiadają ich umiejętnościom lub aspiracjom, a 40 % europejskich pracodawców ma trudności ze znalezieniem osób posiadających wymagane kwalifikacje ⁽¹⁸⁾;
32. potwierdza potrzebę włączania aspektu płci we wszystkich systemach kształcenia i na wszystkich poziomach kształcenia dla uwzględnienia potrzeb ludzi dotkniętych różnymi formami dyskryminacji, w tym osób z niepełnosprawnościami, osób identyfikujących się jako LGBTI oraz osób pochodzących ze marginalizowanych społeczności;

Wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem

33. podkreśla, że dostępna i wysokiej jakości wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem stanowią podstawę bardziej sprawiedliwych i skutecznych systemów edukacji, a także zapewniają rozwój osobisty jednostki, dobrostan oraz skuteczność dalszego uczenia się;
34. podkreśla wielkie korzyści dla wszystkich dzieci, a w szczególności dla dzieci ze środowisk defaworyzowanych, płynące z uczestnictwa w systemie wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, oraz podkreśla w tym kontekście znaczenie zagwarantowania każdemu dziecku dostępu do wczesnej edukacji i opieki; zauważa w związku z tym z zaniepokojeniem, że w kilku państwach członkowskich popyt na miejsca w strukturach wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem przekracza podaż, szczególnie w przypadku młodszych dzieci;
35. podkreśla znaczenie monitorowania jakości wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, aby umożliwić dzieciom rozwój zdolności poznawczych, a także ustalić, czy kierują się one dobrem dziecka;

Edukacja szkolna

36. postrzega wszystkie szkoły jako autonomiczne ośrodki sprzyjające krytycznemu i twórczemu myśleniu oraz wspierające wartości demokratyczne i kształtowanie aktywnej postawy obywatelskiej; uważa, że szkoły powinny koncentrować się na pomocy młodzieży w zdobywaniu umiejętności niezbędnych do zrozumienia i wykorzystania dostępnych informacji, jak również do rozwijania ich zdolności samodzielnego uczenia się i biegłości językowej;
37. podkreśla, że warunkiem skutecznego funkcjonowania szkół jest skoncentrowanie się na konkretnych potrzebach wszystkich uczniów, co wymaga określenia wspólnych celów i jasnego harmonogramu ich osiągania, a także ścisłej współpracy z całą społecznością szkolną i, w stosownych przypadkach, z zainteresowanymi stronami;
38. uważa, że nowoczesne programy nauczania powinny opierać się na kompetencjach, rozwijać indywidualne umiejętności i wiedzę o zdrowym trybie życia, zdolność kierowania swoim życiem z myślą o przyszłości, a także koncentrować się na ocenie kształtującej oraz na dobrym samopoczuciu fizycznym i emocjonalnym; uważa, że każdy uczeń powinien mieć możliwość pełnego wykorzystania swojego potencjału intelektualnego; zaznacza, że rozwijanie i konsolidowanie umiejętności to ciągły proces, który odbywa się na wszystkich poziomach kształcenia do momentu wejścia na rynek pracy, oraz że umiejętności i kompetencje powinny być uwzględniane zarówno w procesie kształcenia, jak i w uznawaniu kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia;

⁽¹⁸⁾ <http://www.cedefop.europa.eu/pl/publications-and-resources/publications/3072>, oraz https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1502en_0.pdf

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

39. podkreśla, że opanowanie podstawowych umiejętności czytania, pisania i liczenia ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia dalszego uczenia się i rozwoju osobistego uczniów oraz nabywania przez nich umiejętności cyfrowych; podkreśla, że strategiczne ramy europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) i Nowy europejski program na rzecz umiejętności, opracowany przez Komisję, powinny uzupełniać działania krajowe i wspierać państwa członkowskie w tym zakresie; wzywa państwa członkowskie i placówki oświatowe do wzmocnienia podstawowych umiejętności przez, między innymi, uczenie się oparte na projektach i na rozwiązywaniu problemów;
40. uważa, że państwa członkowskie powinny dopilnować, aby żaden uczeń nie opuszczał szkoły nie nabywszy umiejętności podstawowych, w tym podstawowych umiejętności cyfrowych; podkreśla, że większość miejsc pracy wymaga obecnie większych umiejętności czytania i pisania, rozumowania matematycznego, umiejętności cyfrowych i innych kluczowych umiejętności, a zatem nowoczesne systemy kształcenia powinny połączyć wszystkie osiem kluczowych kompetencji przedstawionych we wniosku Komisji dotyczącym zalecenia Rady w sprawie kluczowych kompetencji w uczeniu się przez całe życie, które obejmują również wiedzę i postawy; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w tym wniosku umiejętności cyfrowe określane są również jako umiejętności podstawowe;
41. uważa, że pomimo wpływu nowych technologii na edukację szkoła powinna pozostać podstawowym środowiskiem uczenia się, w którym rozwijany jest potencjał i każdy może znaleźć miejsce i czas na rozwój osobisty i społeczny;
42. zwraca uwagę na fakt, że przyznawanie szkołom większej autonomii w zakresie programów nauczania, sposobów oceny i finansowania powoduje poprawę wyników osiągniętych przez uczniów, pod warunkiem że istnieje skuteczny system zarządzania szkołą i odpowiedzialności szkoły za naukę uczniów;
43. podkreśla pozytywny wpływ różnorodności kulturowej i wielojęzyczności w szkołach na rozwój językowy i poznawczy uczniów, a także na sprzyjanie świadomości międzykulturowej, szacunek i pluralizm;
44. podkreśla konieczność poprawy uczenia się języków obcych, tak aby nabyć umiejętność posługiwania się dwoma językami obcymi oprócz języka ojczystego, oraz promowania na szczeblu szkoły średniej nauczania co najmniej dwóch przedmiotów w języku innym niż ojczysty;
45. zwraca uwagę, że wymiany prowadzone w szkołach średnich w dużym stopniu przyczyniają się do zachęcania uczniów, by zdobywali umiejętności, zdolności, postawy i wartości będące nieodłączną częścią dynamicznego obywatelstwa europejskiego, a także by rozwijali konstruktywne myślenie krytyczne;
46. podkreśla konieczność większego otwarcia się szkół, tak aby umożliwić uznawanie uczenia się pozaformalnego i nieformalnego oraz sprawniejsze przechodzenie pomiędzy różnymi ścieżkami kształcenia (np. profil techniczny i naukowy);
47. podkreśla, że osoby uczące się powinny być zachęcane do korzystania z technik samooceny, aby mierzyć swoje postępy w nauce; zachęca placówki oświatowe do dopilnowania, aby narzędzia służące uzyskiwaniu informacji zwrotnych dostarczały wiarygodnych informacji dzięki łącznemu zastosowaniu szeregu różnych instrumentów, takich jak kwestionariusze dla uczniów, grupy dyskusyjne czy skrzynki do wrzucania uwag;
48. kładzie nacisk na znaczenie prowadzenia aktywnego trybu życia poprzez uprawianie sportu; podkreśla w tym kontekście potrzebę propagowania i zwiększania roli aktywności i edukacji fizycznej w programach nauczania na wszystkich poziomach, z uwzględnieniem większych możliwości rozwijania współpracy między placówkami edukacyjnymi i lokalnymi organizacjami sportowymi; zachęca także do podejmowania inicjatyw edukacyjnych i prowadzenia zajęć ponadprogramowych i pozaszkolnych, aby wspierać indywidualne potrzeby i rozwój zainteresowań uczniów, nawiązując jednocześnie kontakty ze społecznościami lokalnymi;
49. podkreśla znaczenie wysokiej jakości kształcenia, szkolenia zawodowego, działania na rzecz społeczności i wolontariatu dla podniesienia statusu kształcenia zawodowego;
50. zauważa, że w sektorach związanych z energią odnawialną powstaje znaczna liczba nowych miejsc pracy oraz że w programach szkolnych należy odpowiednio uwzględnić sektory i zawody ekologiczne;
51. podkreśla, że umiejętności zarządzania informacjami, krytycznego myślenia oraz wykorzystywania zdobytej wiedzy stanowią kluczowe cele kształcenia akademickiego;
52. uznaje potrzebę wzmocnienia trójkąta wiedzy oraz poprawy powiązań między badaniami a nauczaniem przez przeznaczenie odpowiednich środków na właściwe programy oraz zapewnienie studentom zaangażowanym w programy badawcze środków finansowych umożliwiających im prowadzenie badań;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

53. uważa, że systemy szkolnictwa wyższego powinny być w większym stopniu elastyczne i otwarte oraz że na uniwersytetach i w placówkach szkolnictwa wyższego należy promować kształcenie dwutorowe, w szczególności dzięki zachęcaniu do praktyk, co umożliwi uznawanie uczenia się nieformalnego i pozaformalnego oraz sprawniejsze przechodzenie między różnymi poziomami edukacji, w tym między kształceniem i szkoleniem zawodowym a szkolnictwem wyższym, oraz różne formy realizacji programu; podkreśla, że powyższe założenia powinny opierać się na lepszym zrozumieniu wyników absolwentów;

Szkolnictwo wyższe

54. w kontekście utworzenia europejskiego obszaru edukacji podkreśla znaczenie wspierania współpracy i wykorzystywania potencjału wszystkich europejskich placówek szkolnictwa wyższego i studentów, aby zachęcać do tworzenia sieci, nawiązywania współpracy międzynarodowej i konkurencji;

55. jest zdania, że kompleksowe podejście do umiędzynarodowienia, w tym zwiększona mobilność pracowników i studentów (również dzięki stażom i praktykom) oraz międzynarodowy wymiar programu, a także nauczania, badań, współpracy i innej działalności powinny być istotnym elementem europejskich placówek szkolnictwa wyższego;

56. opowiada się za zwiększeniem nacisku na interdyscyplinarne programy nauczania i zachęca do jednoczesnego wspierania dyscyplin takich jak nauka, technologia, inżynieria, sztuka i matematyka (STEAM) oraz nauki humanistyczne i społeczne; podkreśla potrzebę zachęcania do udziału kobiet i innych grup niedostatecznie reprezentowanych w dziedzinach należących do STEAM i w odnośnych zawodach;

57. uważa, że sektor szkolnictwa wyższego musi współpracować z ogółem społeczeństwa w celu promowania innowacyjnego wzrostu gospodarczego i dobrobytu społecznego; uważa, że należy zapewnić współpracę między placówkami szkolnictwa wyższego i podmiotami zewnętrznymi, ponieważ podmioty te mogą służyć wiedzą i doświadczeniem przy opracowywaniu i realizacji programów szkolnictwa wyższego; podkreśla jednak, że odpowiedzialność za podejmowanie decyzji musi zawsze spoczywać na studentach i doświadczonych wykładowcach;

58. uznaje kluczową rolę nauczycieli akademickich i studentów w upowszechnianiu wiedzy, empirycznych ustaleń oraz faktów w szerszym gronie odbiorców; zachęca w związku z tym do prowadzenia niezależnych pod względem gospodarczym i politycznym badań naukowych, które będą użyteczne dla społeczeństwa i przyniosą mu korzyści;

59. podkreśla rolę edukacji opartej na badaniach i badań pedagogicznych jako środka stymulującego aktywne uczenie się, wzmocnienie rozwoju umiejętności i doskonalenie metod nauczania;

60. podkreśla, że osoby uczące się powinny być zachęcane do korzystania z technik samooceny, aby mierzyć swoje postępy w nauce;

Nauczyciel jako gwarant jakości nauczania

61. uważa, że nauczyciele i ich umiejętności, zaangażowanie i skuteczność są podstawą systemów edukacji;

62. podkreśla potrzebę przyciągania do zawodu nauczyciela większej liczby zmotywowanych kandydatów posiadających solidne wykształcenie lub doświadczenie zawodowe i kompetencje pedagogiczne; apeluje o procedury rekrutacji dostosowane do założonych celów oraz o konkretne środki i inicjatywy mające na celu poprawę statusu nauczycieli, szkoleń, możliwości zawodowych, warunków pracy, w tym wynagrodzenia, pozwalające unikać niestabilnych form zatrudnienia, gwarantujące prawa socjalne, bezpieczeństwo i ochronę, a także o zapewnienie nauczycielom wsparcia obejmującego programy mentorskie, wzajemne uczenie się i wymianę najlepszych praktyk; wzywa Komisję, by zachęcała do większej równości płci w zawodzie nauczyciela;

63. podkreśla znaczenie zmian w kształceniu nauczycieli i inwestowania w nie od początkowego etapu i przez cały okres rozwoju zawodowego nauczycieli, aby zapewnić im solidną i aktualną wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne do wysokiej jakości nauczania, co obejmuje różnorodne metody nauczania, takie jak kształcenie na odległość możliwe dzięki cyfrowym technologiom uczenia się; podkreśla znaczenie ustawicznego rozwoju zawodowego nauczycieli – w tym zapewniania programów uczenia się przez całe życie i szkoleń aktualizujących oraz możliwości podnoszenia i zmiany kwalifikacji w czasie trwania kariery zawodowej – oferującego praktyczne odpowiedzi na wyzwania, z jakimi zmagają się nauczyciele w pracy z uczniami oraz możliwość udziału w międzynarodowych wymianach nauczycieli, dzięki którym wspiera się instytucjonalną kulturę uczenia się;

64. zgadza się, że wysokiej jakości szkolenie pedagogiczne, psychologiczne i metodologiczne nauczycieli szkolnych i nauczycieli szkolnictwa wyższego oraz wykładowców jest kluczowym warunkiem skutecznego kształcenia przyszłych pokoleń; podkreśla w związku z tym znaczenie wymiany najlepszych praktyk oraz rozwijania umiejętności i kompetencji w drodze współpracy międzynarodowej, programów mobilności, takich jak Erasmus + i płatne praktyki w innych państwach członkowskich;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

65. podkreśla kluczową rolę nauczycieli w zapewnianiu warunków nauki sprzyjających włączeniu społecznemu, co wymaga przyjęcia szeregu metod i podejść w celu zaspokojenia różnych potrzeb, umożliwiając tym samym wszystkim uczniom udział w opracowywaniu, realizacji i ocenie wyników ich kształcenia; uznaje kluczową rolę nauczycieli jako proaktywnych przewodników i mentorów, którzy uczą, w jaki sposób oceniać informacje, przyjmują rolę wspierającą w obliczu wyzwań i przygotowują uczących się do życia;
66. uważa, że zaangażowanie nauczycieli i kadry kierowniczej szkół w modernizację systemów kształcenia ma kluczowe znaczenie dla przeprowadzania skutecznych reform i motywowania pracowników oświaty do dalszych postępów w zakresie polityki oświatowej;
67. jest zdania, że ogólna polityka oświatowa musi gwarantować skuteczne wsparcie dla nauczycieli, aby zapewnić osiągnięcie celów edukacyjnych, tworzenie sprzyjającego środowiska szkolnego, skuteczne funkcjonowanie i rozwój szkół oraz zarządzanie oparte na współpracy;
68. uznaje ważną rolę pedagogów oraz współpracy między rodzicami, nauczycielami i władzami szkolnymi w ramach kształcenia formalnego, pozaformalnego lub nieformalnego we wspieraniu obecnych i przyszłych pokoleń; w związku z tym zachęca do zwiększonej współpracy wszystkich zainteresowanych podmiotów w ramach kształcenia formalnego, pozaformalnego i nieformalnego;
69. uważa, że wzmocniona współpraca między nauczycielami, badaczami i pracownikami naukowymi jest korzystna dla wszystkich zainteresowanych stron i skutkuje poprawą oraz aktualizacją treści nauczania, praktyk uczenia się i pedagogiki, a także wspieraniem innowacji, kreatywności i nowych umiejętności;

Zalecenia

70. uważa, że europejski obszar edukacji powinien skupiać się na osiągnięciu wspólnych celów (w tym celu związanego z zapewnieniem wysokiej jakości edukacji dla wszystkich) i musi być kształtowany na podstawie zgodności i krytycznej oceny istniejących strategii politycznych oraz tendencji edukacyjnych i statystyk w UE i poza jej terytorium w celu zapewnienia spójności, konsekwencji i możliwych do osiągnięcia rezultatów, przy jednoczesnym nadawaniu nowego impulsu do ich rozwoju i w poszanowaniu zasad przyznania kompetencji, pomocniczości, swobody, proporcjonalności oraz instytucjonalnej i edukacyjnej niezależności;
71. uważa, że europejski obszar edukacji nie powinien zagrażać procesowi bolońskiemu ani nie powinien go zastępować oraz że proces ten powinien być raczej rozwijany i wzmacniany; podkreśla znaczenie wzajemnych powiązań i komplementarności europejskiego obszaru edukacji i europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego;
72. zwraca się do państw członkowskich o wsparcie tworzenia europejskiego obszaru edukacji oraz o wzmocnienie współpracy w opracowywaniu i realizacji jego celów; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia wymiany pomysłów i dobrych praktyk z myślą o realizacji tych celów;
73. popiera, jako podstawę ściślejszej współpracy obejmującej placówki szkolnictwa wyższego w UE i poza jej granicami, utworzenie europejskiej sieci uniwersytetów w oparciu o podejście oddolne oraz inicjatywy samych uczelni, która powinna przyczynić się m. in. do tego, że europejski obszar edukacyjny stanie się bardziej innowacyjnym, żywotnym i atrakcyjnym miejscem do nauki i badań;
74. wzywa państwa członkowskie do uznania edukacji za inwestycję w kapitał ludzki oraz do zapewnienia większych środków publicznych na realizację inicjatyw mających na celu poprawę jakości, integracji i sprawiedliwości w nauczaniu i uczeniu się;
75. zaznacza, że zwiększone inwestycje w systemy kształcenia i szkoleń, jak również modernizacja i modyfikacja tych systemów, stanowią kluczowy warunek postępu społeczno-gospodarczego; z tego względu podkreśla znaczenie zapewnienia, by w zbliżającym się okresie programowania WFR na lata 2020–2026 nadano priorytet inwestycjom społecznym, zwłaszcza w obszarze ogólnodostępnego kształcenia i szkoleń;
76. w celu zwiększenia otwartości i wolności wyboru kształcenia zachęca do udzielania odpowiedniego wsparcia finansowego szkołom wszystkich kategorii i poziomów, zarówno publicznym, jak i prywatnym nienastawionym na zysk, pod warunkiem, że oferowane programy nauczania opierają się na zasadach zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i są zgodne z obowiązującymi w danym państwie członkowskim systemami prawnymi oraz z zasadami i przepisami odnoszącymi się do jakości kształcenia i wykorzystywania takich środków;
77. uważa, że nadszedł czas na dokonanie niezbędnych inwestycji w infrastrukturę edukacyjną w słabiej rozwiniętych regionach, czemu zawsze towarzyszyć musi dostosowanie skoordynowanych inwestycji do specyfiki danego regionu; podkreśla, że w związku z tym należałoby zwłaszcza umożliwić zwiększenie wsparcia z Europejskiego Banku Inwestycyjnego i funduszy europejskich na regionalne inicjatywy na rzecz rozwoju edukacji;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

78. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk w zakresie mechanizmów i metod finansowania publicznego, w tym finansowania opartego na wynikach i finansowania konkurencyjnych badań naukowych, z myślą o osiągnięciu zrównoważonej i przejrzystej dywersyfikacji finansowania;

79. wzywa do ściślejszej współpracy między państwami członkowskimi w zakresie modernizacji edukacji; wzywa państwa członkowskie do rozpoczęcia wdrażania zasad europejskiego filaru praw socjalnych, które są sposobem na zmniejszenie nierówności w Europie przez kształcenie, szkolenie i uczenie się przez całe życie;

80. podkreśla rolę europejskiego semestru we wspieraniu krajowych reform, w szczególności przez określenie zaleceń dotyczących edukacji dla poszczególnych krajów;

81. oczekuje, że plan działania w zakresie edukacji cyfrowej pomoże państwom członkowskim i instytucjom oświatowym w zwiększonym, skuteczniejszym i dostosowanym do wieku i stopnia rozwoju korzystaniu z najnowszych technologii w uczeniu się, nauczaniu i ocenie, spełniającym normy zapewniania jakości; uważa, że każdy plan działania w zakresie edukacji cyfrowej powinien stworzyć i zapewniać regularne oceny powiązania cyfrowych środków kształcenia z ramami kwalifikacji opartymi na efektach uczenia się;

82. zaleca, by państwa członkowskie i placówki edukacyjne promowały zorientowane na osobę uczącą się i zindywidualizowane metody uczenia się, w tym dostosowane do potrzeb zajęcia oparte na doświadczeniu akademickim i zawodowym osób uczących się i łączące je oraz innowacyjne metody i interakcje między nauczycielami i uczniami, aby wesprzeć kształcenie ustawiczne i osiągnięcie zamierzonych efektów procesu uczenia się, w którym uczniowie aktywnie się angażują we własny proces uczenia się;

83. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia całościowego podejścia do edukacji oraz do zaoferowania uczącym się określonych elastycznych możliwości uczenia się, które zapewnią im niezbędne podstawowe kompetencje umożliwiające pomyślne wejście na rynek pracy;

84. apeluje o szersze włączanie docieklivego, aktywnego uczenia się opartego na opracowywaniu projektów i rozwiązywaniu problemów do programów nauczania na wszystkich poziomach z myślą o propagowaniu współpracy i pracy zespołowej; zaleca, aby systemy edukacji służyły wzmocnieniu umiejętności przekrojowych, miękkich i umiejętności przydatnych w życiu;

85. przypomina, że prawo do edukacji należy zagwarantować każdej osobie niepełnosprawnej, od przedszkola do szkoły wyższej, i podkreśla znaczenie odpowiednich pomocy dydaktycznych i wyposażenia technicznego, środków oceny i wykwalifikowanego personelu dla zagwarantowania, że osoby niepełnosprawne rzeczywiście korzystają z tego prawa;

86. popiera podejmowanie działań dotyczących rozwoju umiejętności korzystania z mediów i umiejętności krytycznego myślenia w drodze kształcenia i szkolenia, a także zachęca do podejmowania tych działań; przypomina aktualne zobowiązania w tym zakresie, zgodnie z tym, co zostało uwypuklone w konkluzjach Rady z dnia 30 maja 2016 r.; wzywa w związku z tym Komisję do koordynowania rozwoju strategii politycznych na szczeblu UE w dziedzinie umiejętności korzystania z mediów z myślą o upowszechnianiu zaktualizowanej wiedzy i najlepszych praktyk w tym obszarze; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania konkretnych środków w celu promowania i wspierania projektów na rzecz umiejętności korzystania z mediów i umiejętności cyfrowych, takich jak projekt pilotażowy na rzecz powszechnej umiejętności korzystania z mediów, a także do opracowania kompleksowej polityki w zakresie umiejętności korzystania z mediów i narzędzi cyfrowych, ze szczególnym naciskiem na edukację szkolną;

87. zachęca państwa członkowskie do zapewnienia możliwości rozwoju kompetencji kluczowych w celu utrzymania i nabywania umiejętności przy zwróceniu szczególnej uwagi na podstawowe umiejętności, dyscypliny STEAM, kompetencje językowe, umiejętności w zakresie przedsiębiorczości, umiejętności cyfrowe, kreatywność, zdolność krytycznego myślenia i pracę zespołową; zachęca Komisję i państwa członkowskie do ułatwienia korzystania z ram unijnych kompetencji kluczowych we wszystkich placówkach edukacyjnych oraz umożliwienia ich zastosowania w uczeniu się formalnym, pozaformalnym i nieformalnym, maksymalizując tym samym ich potencjał jako podstawowego narzędzia służącego uczeniu się przez całe życie;

88. zachęca państwa członkowskie do podnoszenia poziomu świadomości społecznej na temat uczenia się przez całe życie oraz do uwzględniania perspektywy płci przy opracowywaniu odnośnych strategii politycznych i programów, z jednoczesnym zwróceniem szczególnej uwagi na kobiety o niższym poziomie wykształcenia, zarówno na obszarach miejskich, jak i wiejskich, aby zapewnić im możliwość podnoszenia kwalifikacji;

89. popiera zwiększenie unijnego poziomu odniesienia w zakresie uczestnictwa w uczeniu się przez całe życie; w związku z tym wzywa Komisję do zaproponowania zaleceń dotyczących najlepszych praktyk, aby osiągnąć ten ambitny cel; zachęca do położenia większego nacisku na uczenie się przez całe życie na wszystkich poziomach edukacji; w związku z tym podkreśla rolę, jaką instytucje szkolnictwa wyższego odgrywają w realizacji strategii uczenia się przez całe życie, kształceniu osób aktywnych zawodowo, rozwoju kompetencji i tworzeniu kultury uczenia się wśród osób w każdym wieku i pochodzących z różnych środowisk;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

90. zachęca Komisję do wspierania państw członkowskich w opracowywaniu, propagowaniu i umacnianiu programów szkoleń i kształcenia ułatwiających uczenie się dorosłych oraz ich aktywne włączenie do systemu kształcenia; przypomina, że uczenie się i edukacja dorosłych powinny zapewniać różnorodne ścieżki kształcenia i elastyczne możliwości uczenia się, w tym wsparcie w zarządzaniu ścieżkami uczenia się przez całe życie, programy drugiej szansy dla osób, które nigdy nie chodziły do szkoły, oraz dla uczniów przedwcześnie kończących naukę; wzywa Komisję do wdrożenia takich zobowiązań jak gwarancja umiejętności przewidziana w Nowym europejskim programie na rzecz umiejętności, a także do działania na rzecz zwiększenia szans zatrudnienia nisko wykwalifikowanych osób dorosłych w UE;
91. wzywa państwa członkowskie do opracowania projektów międzypokoleniowych, aby ułatwić zrozumienie wyzwań, przed jakimi stają osoby starsze, a także zapewnienie im możliwości dzielenia się ich umiejętnościami, wiedzą i doświadczeniem;
92. zachęca do tworzenia synergii i współpracy w ramach edukacji formalnej, pozaformalnej i nieformalnej; z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w ostatnich latach na rzecz wdrożenia zalecenia Rady w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego do 2018 r.; wzywa jednak państwa członkowskie, by po upływie 2018 r. kontynuowały wysiłki na rzecz poprawy wdrażania tych zaleceń oraz by ustanowiły stosowne ramy prawne i opracowały kompleksowe strategie walidacji, aby umożliwić ich realizację; podkreśla, że uznanie uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, także za pośrednictwem bezpłatnych kursów internetowych, ma kluczowe znaczenie dla idei zapewniania dostępu do kształcenia osobom znajdującym się w najtrudniejszym położeniu;
93. podkreśla kluczową rolę rodziców pełniących funkcję jednego z trzech ogniw edukacyjnych we wspieraniu uczenia się dzieci; podkreśla, że zaangażowanie rodziców w edukację dzieci wpływa korzystnie na osiągnięte przez nich rezultaty, na dobre samopoczucie uczniów i rozwój szkoły;
94. wzywa Komisję do wspierania transgranicznych inicjatyw w dziedzinie kształcenia otwartego za pośrednictwem internetu;
95. podkreśla, że jakość kształcenia powinna być mierzona jako stopień, w jakim osoba ucząca się nabyła nie tylko wiedzę i kompetencje, lecz również umiejętności, by kontynuować i pogłębiać proces uczenia się przez całe życie oraz podejmować twórcze wysiłki;
96. wspiera Komisję w tworzeniu tablicy wyników w celu wsparcia rozwoju kompetencji kluczowych, a także kształcenia, uczenia się i szkolenia opartych na kompetencjach;
97. wzywa państwa członkowskie do zwalczania stereotypów płci w kształceniu, aby zapewnić kobietom takie same szanse i taką samą swobodę wyboru ścieżki kariery, którą chcą podążać; wyraża w związku z tym zaniepokojenie faktem, że w niektórych państwach członkowskich utrzymują się stereotypy w materiałach dydaktycznych oraz nauczyciele mają różne oczekiwania wobec zachowania chłopców i dziewcząt; zwraca uwagę na potrzebę uwzględnienia zasady równouprawnienia płci, zarówno w ramach wstępnego, jak i ustawicznego doskonalenia zawodowego nauczycieli, a także w metodach nauczania, w celu usunięcia wszelkich przeszkód uniemożliwiających studentom wykorzystanie ich pełnego potencjału bez względu na ich płeć; apeluje do państw członkowskich, aby przy włączaniu równouprawnienia płci do programów nauczania w regionalnych systemach kształcenia zwracały szczególną uwagę na regiony najbardziej oddalone, mając na uwadze wysoki wskaźnik przemocy wobec kobiet odnotowany w tych regionach; podkreśla, że systemy edukacji na wszystkich poziomach muszą uwzględniać perspektywę płci oraz potrzeby ludzi dotkniętych dyskryminacją;
98. nalega na państwa członkowskie, aby propagowały zasady równości i niedyskryminacji w placówkach oświatowych, zarówno w ramach kształcenia formalnego, jak i nieformalnego;
99. zaleca Komisji i/lub państwom członkowskim stworzenie i promowanie europejskiej lub krajowej nagrody poświęconej tematyce równouprawnienia płci na szczeblu placówek oświatowych, mając na celu szerzenie dobrych praktyk;
100. podkreśla, że edukacja stanowi kluczowe narzędzie integracji społecznej i poprawy poziomu umiejętności i kwalifikacji wśród migrantów i uchodźców, zarówno niepełnoletnich, jak i dorosłych; zachęca w związku z tym do wymiany najlepszych praktyk dotyczących integracji przez edukację oraz do przekazywania wspólnych wartości, usprawniania i ułatwiania uznawania dyplomów i kwalifikacji, zapewniania stypendiów i nawiązywania partnerstw z uniwersytetami w krajach pochodzenia, jak również do czerpania z cennego doświadczenia „korytarzy edukacyjnych”;
101. podkreśla, że należy dołożyć większych starań, aby zapewnić dostęp do kształcenia i szkolenia na wszystkich poziomach dla uczniów z mniejszości autochtonicznych oraz by wspierać placówki edukacyjne, które prowadzą zajęcia w języku ojczystym autochtonicznych mniejszości etnicznych lub językowych; wzywa Komisję do szerszego propagowania programów koncentrujących się na wymianie doświadczeń i najlepszych praktyk dotyczących kształcenia w językach regionalnych i językach mniejszości w Europie; zachęca państwa członkowskie do ułatwiania rozwoju nauczania w języku ojczystym uczniów i studentów;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

102. zachęca państwa członkowskie do zwiększenia poziomu kompetencji językowych dzięki wykorzystaniu dobrych praktyk, takich jak uzyskanie do określonego wieku oficjalnego certyfikatu potwierdzającego znajomość języka obcego;

103. zwraca się do państw członkowskich i do Komisji o stworzenie systemu nowatorskich i elastycznych dotacji, których celem byłoby pielęgnowanie talentów i zdolności artystycznych i sportowych w dziedzinie edukacji oraz szkolenia zawodowego; popiera państwa członkowskie zamierzające wprowadzić systemy stypendiów dla uczniów odnoszących sukcesy w dziedzinie edukacji, sportu i sztuki;

104. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności (COM(2016)0381), w którym zaproponowano rozwiązanie problemów niedopasowania i niedoborów umiejętności oraz środki na rzecz wypracowania odpowiedniego systemu uznawania umiejętności; zachęca w tym kontekście państwa członkowskie do stworzenia wysokiej jakości dualnych systemów kształcenia (mających ogromne znaczenie dla całościowego rozwoju osobistego i dla rozwijania umiejętności pomocnych w uczeniu się przez całe życie) i szkolenia zawodowego we współpracy z podmiotami lokalnymi i regionalnymi oraz zgodnie ze specyficznym charakterem każdego systemu edukacyjnego; zauważa zalety i rosnącą atrakcyjność hybrydowego systemu kształcenia i szkolenia zawodowego łączącego w równej mierze solidną ścieżkę edukacji szkolnej i zawodowej;

105. zaleca wzmocnienie doradztwa edukacyjnego jako istotnego instrumentu umożliwiającego przejście w sposób elastyczny przez poszczególne systemy edukacyjne, a jednocześnie wzbogacającego i aktualizującego wiedzę i umiejętności danej osoby;

106. popiera doradztwo edukacyjne i zawodowe jako kluczowe zadanie edukacji na rzecz rozwoju osobistego i społecznego młodych pokoleń oraz zachęca do niego;

107. jest zdania, że przedsiębiorczość jest motorem wzrostu i tworzenia miejsc pracy, a także sposobem na zwiększenie konkurencyjności i innowacyjności gospodarek, co pomaga w umocnieniu pozycji kobiet;

108. podkreśla, że przedsiębiorczość społeczna to rozwijająca się dziedzina, która może ożywić gospodarkę, a jednocześnie zmniejszyć ubóstwo, wykluczenie społeczne i inne problemy społeczne; uważa w związku z tym, że nauczanie przedsiębiorczości powinno obejmować wymiar społeczny i zajmować się tematami takimi jak uczciwy handel, przedsiębiorstwa społeczne, społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw czy alternatywne modele biznesowe, takie jak spółdzielnie, aby dążyć do stworzenia bardziej społecznej, solidarnej i trwałej gospodarki;

109. apeluje do państw członkowskich, aby skupiły się na kształceniu w dziedzinie przedsiębiorczości i finansów, wolontariacie i biegłej znajomości języków obcych, a także by nadały tym zdolnościom priorytetowe znaczenie w programach kształcenia i szkolenia zawodowego;

110. apeluje do Komisji i państw członkowskich o promowanie konkretnych możliwości zatrudnienia powiązanych z kształceniem i szkoleniem zawodowym i ich adekwatnością na rynku pracy;

111. wzywa państwa członkowskie do rozwoju poradnictwa zawodowego ułatwiającego określanie umiejętności i predyspozycji uczniów i studentów oraz do wsparcia procesu nauczania dostosowanego do indywidualnych potrzeb;

112. zwraca uwagę na szczególną sytuację edukacyjną dzieci i młodzieży, których rodzice podróżują po Europie w celach zawodowych, i wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy, której celem będzie zbadanie szczególnej sytuacji tych dzieci i nastolatków pod względem wyzwań, z jakimi borykają się w obszarze edukacji przedszkolnej i szkolnej;

113. zaleca Komisji, abydziałając na mocy art. 349 TFUE udzielała większego wsparcia państwom członkowskim, do których należą regiony najbardziej oddalone w celu poprawy ich systemów edukacji na wszystkich poziomach;

114. zachęca państwa członkowskie i władze regionalne do regularnego oceniania i monitorowania adekwatności polityk, strategii i programów edukacyjnych – również z uwzględnieniem informacji zwrotnych od nauczycieli i osób uczących się – w celu zapewnienia, aby systemy edukacyjne nadal reagowały na zmieniające się potrzeby i sytuację społeczno-gospodarczą w danym kraju; zaleca wzmocnienie powiązań między strategiami politycznymi na rzecz edukacji i innymi strategiami politycznymi w celu wspierania i oceny efektywności i skuteczności reform oświaty;

115. ponownie podkreśla znaczenie monitorowania oceny działania i skutków programów UE ukierunkowanych na zatrudnienie młodzieży; podkreśla znaczenie skutecznego i zrównoważonego inwestowania;

116. docenia działania Komisji w dziedzinie modernizacji systemów edukacji i w tym kontekście wzywa państwa członkowskie do bardziej stanowczego zobowiązania się do wdrożenia proponowanych usprawnień, a także większego zaangażowania się na rzecz ich wdrożenia;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

117. zachęca państwa członkowskie, by we współpracy z Komisją wspierały instytucje oświatowe w modernizacji procesów reform przez wyznaczanie wyspecjalizowanych punktów kontaktowych na szczeblu krajowym lub regionalnym, aby zapewnić odpowiednie informacje, wskazówki i pomoc;

118. ponownie podkreśla potrzebę stworzenia warunków uczenia się opartych na prawach i uwzględniających aspekt płci, które umożliwią uczniom naukę o prawach człowieka, w tym prawach kobiet i dzieci, podstawowych wartościach, braniu udziału w życiu społeczeństwa obywatelskiego, obronie praw i obowiązków obywatelskich, demokracji i praworządności, a także stawianie w obronie tych wartości, oraz umożliwią wykształcenie pewności siebie i świadomości swojej tożsamości, w poczuciu, że ich głos jest słyszalny i że stanowią ważną część społeczności;

Wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem

119. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia bezpłatnego i sprawiedliwego dostępu do wysokiej jakości wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem oraz zachęca je do podjęcia niezbędnych działań w celu zapewnienia spełnienia warunków materialnych i finansowych, aby zagwarantować każdemu dziecku niedyskryminujący dostęp do wczesnej edukacji, a także do zwiększenia liczby miejsc dla dzieci w żłobkach i przedszkolach;

120. wzywa Komisję, by rozważyła opracowanie wspólnych europejskich ram wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem w oparciu o zasady ram jakości; popiera ustanowienie europejskiego wskaźnika jakości wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, który byłby opracowany we współpracy z nauczycielami i pracownikami tego sektora i zgodnie z krajowymi lub regionalnymi wskaźnikami jakości;

121. jest zdania, że państwa członkowskie powinny wzmocnić wysiłki na rzecz zachęcania organów zarządzających instytucjami wczesnego kształcenia dzieci do zbadania możliwości realizowania projektów ogólnoeuropejskich; zwraca uwagę, że w ten sposób osoby zawodowo zajmujące się dziećmi będą mogły śledzić innowacje w dziedzinie nauczania i sprawić, że edukacja przedszkolna będzie dzięki temu miała bardziej konstruktywny charakter;

122. jest zdania, że instytucje opieki nad małymi dziećmi nie powinny być wyłączone z europejskiego obszaru edukacji; uważa, że instytucje te powinny również propagować wymianę wiedzy między państwami członkowskimi, szczególnie w celu przekazywania informacji na temat realizacji innowacyjnych projektów;

123. zaleca, by zacieśniono współpracę między pracownikami placówek wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem a nauczycielami przedszkoli w celu poprawy jakości edukacji i powiązań między poziomami nauczania, przygotowania przedszkolaków do przejścia do szkoły podstawowej oraz skoncentrowania się na rozwoju dziecka; podkreśla znaczenie relacji pomiędzy podmiotami świadczącymi usługi w dziedzinie wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem a rodzicami i opiekunami, między pracownikami szkół a dziećmi oraz między samymi dziećmi;

124. zachęca państwa członkowskie do zwiększenia środków na wczesną edukację i opiekę nad dzieckiem, a także wsparcia finansowego i inicjatyw (takich jak ulgi podatkowe, dotacje lub zniesienie opłat) dla rodziców i opiekunów, zwłaszcza osób wywodzących się ze środowisk o trudnej sytuacji społeczno-gospodarczej, aby zachęcać ich do korzystania z usług wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem oraz ułatwiać im to;

125. wzywa państwa członkowskie do dalszego inwestowania w pracowników, aby zachęcić większą liczbę osób do pójścia tą istotną ścieżką kariery i zapewnić tym samym dostępność wysoce wykwalifikowanych pracowników w branży wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem;

126. wzywa państwa członkowskie do zreformowania i usprawnienia ich systemów w celu osiągnięcia celu barcelońskiego, tj. zapewnienia, że co najmniej 33 % dzieci w wieku poniżej trzeciego roku życia lat uczestniczy w programach wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem;

Edukacja szkolna

127. zachęca do wprowadzenia podejścia „szkoła jako całość” dla poprawy integracji społecznej, dostępności, demokratycznego zarządzania, jakości i różnorodności edukacji, a także dla rozwiązania problemu wczesnego kończenia nauki i problemu młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się, z uwzględnieniem wyników nauki, potrzeb osób uczących się, dobrostanu i uczestnictwa w życiu szkolnym jako sedna wszystkich działań; opowiada się za promowaniem i wspieraniem demokratycznych struktur reprezentujących uczniów w szkołach;

128. podkreśla, że dużą liczbę młodzieży NEET – prawie 6,3 mln młodych ludzi w wieku 15–24 lat – można zmniejszyć dzięki działaniom zapobiegającym przedwczesnemu kończeniu nauki, jak również sprawiając, by szkoły zyskały bardziej praktyczny charakter i były bardziej związane ze swoim lokalnym środowiskiem, a także przez rozwijanie kontaktów z lokalnymi przedsiębiorstwami, władzami lokalnymi, instytucjami społecznymi i organizacjami pozarządowymi; jest zdania, że przedwczesne kończenie nauki, które jest jednym z powodów, dla których młodzi ludzie stają się młodzieżą NEET, można by zwalczać poprzez walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym; uważa, że ważne jest również wspieranie osób uczących się w znajdowaniu własnych metod uczenia się, w tym kursów internetowych i kształcenia mieszanego; z zadowoleniem przyjmuje wdrażanie odpowiednich i interesujących programów nauczania oraz stworzenie silnego, dobrze rozwiniętego systemu poradni zawodowych zapewniającego wszystkim uczniom wysokiej jakości usługi doradztwa i orientacji;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

129. podkreśla potrzebę zwiększenia możliwości i umocnienia struktur wewnętrznej i zewnętrznej współpracy na szczeblu szkół, w tym współpracy interdyscyplinarnej, nauczania zespołowego, zespołów szkół oraz kontaktów z podmiotami uczestniczącymi w opracowaniu i realizacji ścieżek kształcenia, w tym z rodzicami; zwraca uwagę na znaczenie wymiany międzynarodowej i partnerstw szkół dzięki programom takim jak Erasmus+ i eTwinning;

130. podkreśla, że edukacja szkolna powinna zostać również uelastyczniona, aby lepiej dostosować ją do obecnych warunków życia uczniów, np. dzięki szerszemu wykorzystaniu usług online, aby można było również poprawić możliwości kształcenia mieszanego;

131. uważa, że im wcześniej ludzie nabywają umiejętności STEAM, tym większe mają szanse na odniesienie sukcesu edukacyjnego i zawodowego w przyszłości; w związku z tym zachęca do podejmowania większej liczby inicjatyw STEAM na szczeblu szkoły w połączeniu z propagowaniem nauk humanistycznych i społecznych dzięki, między innymi, zacieśnionej i zróżnicowanej współpracy z placówkami szkolnictwa wyższego i instytucjami badań naukowych;

132. zachęca Komisję do wspierania rozwoju umiejętności językowych młodych Europejczyków za pośrednictwem formalnych i pozaformalnych kanałów kształcenia dzięki rozwijaniu innowacyjnych wielojęzycznych metod pedagogicznych, dzieleniu się najlepszymi praktykami w zakresie nauczania wielojęzycznego oraz dzięki poprawie kompetencji językowych nauczycieli;

133. zachęca państwa członkowskie i Komisję do dalszego wspierania obecnych inicjatyw oraz do opracowywania i wdrażania całościowych strategii politycznych w dziedzinie edukacji służącej integracji społecznej i strategii mających na celu ukierunkowanie na konkretne potrzeby, propagowanie praw grup znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, tworzenie bardziej integracyjnego środowiska uczenia się oraz wspieranie otwartości i zaangażowania; wzywa Komisję, by wraz z Europejską Agencją ds. Specjalnych Potrzeb i Edukacji Włączającej opracowała innowacyjne metody i narzędzia edukacyjne w celu wspierania integracji i realizacji indywidualnych potrzeb uczniów;

134. zaleca państwom członkowskim włączenie nauczania o UE do programów nauczania w szkołach średnich, aby umożliwić uczniom zapoznanie się z funkcjonowaniem Unii, jej historią i wartościami obywatelstwa europejskiego;

135. podkreśla znaczenie włączenia do szkolnych programów nauczania i treści edukacyjnych wiedzy o historii emancypacji kobiet, w szczególności praw wyborczych dla kobiet, i promowania tej wiedzy, także przy okazji symbolicznych rocznic (np. rok 2018 jako 100-lecie uzyskania przez kobiety prawa do głosowania w Polsce i Niemczech) w celu podniesienia świadomości i z myślą o propagowaniu praw kobiet w edukacji;

136. podkreśla znaczenie nauczania o zdrowiu i wzajemnych relacjach, które musi obejmować uczenie dzieci i młodych ludzi o relacjach opartych na równości, zgodzie, szacunku i wzajemności, a także uczenie ich o prawach kobiet i dziewcząt, w tym o zdrowiu reprodukcyjnym i seksualnym oraz prawach w tym zakresie, jako narzędzia służącego zwalczaniu stereotypów, zapobieganiu przemocy ze względu na płeć oraz wspierającego dobre samopoczucie;

137. zachęca do wprowadzenia do szkół organizowanych przez Czerwony Krzyż szkoleń dla uczniów, nauczycieli i pracowników niepedagogicznych, aby pomagać w nabywaniu przez nich podstawowych umiejętności w zakresie udzielania pierwszej pomocy i umożliwienia im podjęcia działania w sytuacji nadzwyczajnej;

138. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania projektu pilotażowego na rzecz wsparcia wymiany uczniów szkół średnich, w ramach którego spędziliby oni co najmniej połowę roku szkolnego w innym państwie członkowskim;

139. wzywa państwa członkowskie, aby ograniczyły do niezbędnego minimum stosowanie znormalizowanych testów jako narzędzi oceny poziomu zdobytej wiedzy i umiejętności;

140. zachęca państwa członkowskie, aby rozważyły przyjęcie środków na rzecz zapewnienia uznawania okresów nauki za granicą, które nie kończą się uzyskaniem dyplomu lub kwalifikacji; zachęca w związku z tym Komisję, aby zaproponowała wytyczne dotyczące uznawania okresów nauki za granicą, z uwzględnieniem najlepszych praktyk istniejących w państwach członkowskich, zasady wzajemnego uznawania systemów edukacyjnych oraz podejścia opartego na kluczowych kompetencjach, a także specyfiki krajowych systemów i kultur edukacyjnych;

141. wzywa Komisję, państwa członkowskie i władze regionalne do zajęcia się kwestiami nękania, nękania przez internet, prześladowania, uzależnienia i przemocy dzięki opracowaniu – na szczeblu szkoły i we współpracy z bezpośrednimi beneficjentami i wszystkimi zainteresowanymi stronami (w szczególności z nauczycielami, stowarzyszeniami rodziców i wyspecjalizowanymi organizacjami pozarządowymi) – programów zapobiegania i kampanii podnoszenia świadomości uwzględniających kwestię integracji społecznej;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

142. zaleca, by państwa członkowskie, ich instytucje oświatowe i Komisja bardziej aktywnie angażowały się w promowanie wśród uczniów uprawiania sportu;

Edukacja wyższa

143. wzywa do stworzenia europejskiego obszaru edukacji opartego na potencjale istniejących ram, np. europejskiej przestrzeni badawczej, Unii innowacji i Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego, w taki sposób, aby mogły wzajemnie się umacniać i uzupełniać;

144. zachęca państwa członkowskie do inwestowania co najmniej 2 % ich PKB w szkolnictwo wyższe oraz do zapewnienia zgodności z unijnym celem, jakim jest inwestowanie 3 % PKB UE w badania i rozwój do 2020 r.;

145. sugeruje, aby państwa członkowskie i władze regionalne – przy wykorzystywaniu środków krajowych i regionalnych oraz przydzielaniu środków z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych – dawały pierwszeństwo programom edukacyjnym i zacieśnianiu współpracy między szkolnictwem wyższym, światem pracy, przedsiębiorstwami, środowiskami naukowymi oraz społeczeństwem jako całością;

146. wzywa państwa członkowskie do wspierania bardziej integracyjnej i dostępnej mobilności studentów, stażystów, nauczycieli praktykantów, badaczy i pracowników administracyjnych, ponieważ przyczynia się ona zarówno do ich rozwoju osobistego i zawodowego, jak i do podnoszenia jakości kształcenia, nauczania, badań i administracji; opowiada się za ułatwianiem mobilności dla wszystkich dzięki, między innymi, sprawnemu uznawaniu punktów zaliczeniowych, stopni naukowych i kwalifikacji zawodowych zdobytych za granicą, odpowiedniemu finansowaniu i pomocy osobistej, gwarancjom wynikającym z praw socjalnych oraz, w stosownych przypadkach, włączeniu mobilności edukacyjnej jako elementu programów nauczania; w tym kontekście zwraca uwagę na nowe inicjatywy ze strony Komisji, w tym na kartę eCard dla ułatwiania międzynarodowej mobilności studentów;

147. uważa, że należy zwiększyć środki na mobilność nauczycieli i naukowców przez przyznawanie uzupełniających zwrot kosztów grantów na studia/badania naukowe, przez wydłużenie czasu pobytu za granicą, uproszczenie procedur wydawania zezwoleń oraz promowanie form współpracy dydaktycznej nauczyciel/naukowiec;

148. wzywa Komisję, aby zachęcała państwa członkowskie do stymulowania mobilności w ramach kształcenia dorosłych, która jest już możliwa w ramach programu Erasmus+;

149. podkreśla, jak ważne jest zapewnienie wzajemnej transgranicznej uznawalności i spójności kwalifikacji oraz stopni naukowych, tak aby wzmocnić system zapewniania jakości na szczeblu UE i we wszystkich krajach, które dołączyły do europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego;

150. podkreśla konieczność opracowania całościowych strategii i odpowiednich narzędzi ustalania jakości nowych sposobów nauczania i uczenia się np. e-learningu, masowych, otwartych kursów internetowych (MOOC) i zasobów w wolnym dostępie; w związku z tym docenia rolę Europejskiego Stowarzyszenia na Rzecz Zapewnienia Jakości w Szkolnictwie Wyższym i innych właściwych sieci europejskich w budowaniu systemu zapewniania jakości;

151. apeluje do Komisji i państw członkowskich o promowanie odnowionego planu UE dla szkolnictwa wyższego wśród wyższych uczelni, władz regionalnych i lokalnych oraz pracodawców, z myślą o zaspokojeniu potrzeb tych uczelni i studentów oraz sprostananiu wyzwaniom, przed jakimi stoją, utworzeniu powiązań między podmiotami lokalnymi i regionalnymi, dotarciu do lokalnych społeczności, wspieraniu lokalnych i regionalnych innowacji i rozwoju, stworzeniu integracyjnych, powiązanych systemów szkolnictwa wyższego, zacieśnieniu współpracy ze środowiskiem pracy oraz zaspokojeniu regionalnych potrzeb w zakresie umiejętności; zachęca uczelnie do większego zaangażowania w rozwój lokalny i regionalny przez udział między innymi we wspólnych projektach wspólnotowych;

152. apeluje o spełnienie zobowiązań podjętych w ramach Nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności, w tym zobowiązania do wspierania wysiłków państw członkowskich w zakresie lepszego informowania o postępach absolwentów na rynku pracy; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście propozycję wprowadzenia do 2020 r. europejskiego systemu monitorowania ścieżek kariery; uważa, że informacje dotyczące monitorowania losów absolwentów oraz gromadzenie dokładnych i istotnych danych (nie tylko na szczeblu krajowym, ale również na poziomie UE) są niezbędne do zapewnienia jakości i rozwoju wysokiej jakości kształcenia;

153. zachęca Komisję, aby zintensyfikowała wysiłki na rzecz zmniejszenia różnic w zakresie badań naukowych i innowacji między państwami członkowskimi i regionami przez proponowanie nowych inicjatyw w ramach działań „Maria Skłodowska-Curie” oraz aby wspierała łączenie działań badawczych i dydaktycznych dla beneficjentów działań „Maria Skłodowska-Curie”, którzy przygotowują się do kariery akademickiej;

154. proponuje, by unijna koalicja na rzecz STE(A)M obejmowała szeroki zakres dyscyplin, aby przygotować studentów do życia i pracy w kontekście dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

155. popiera przyznawanie studentom punktów w ramach europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów (ECTS) za wolontariat społeczny, co ma przyczynić się do rozwoju zawodowego i osobistego studentów;

156. podkreśla, że programy współpracy międzynarodowej, dyplomacja na rzecz kultury oraz dialogi polityczne z państwami trzecimi w dziedzinie szkolnictwa wyższego nie tylko umożliwiają bardziej swobodny przepływ wiedzy, ale także przyczyniają się do poprawy jakości i międzynarodowej pozycji europejskiego szkolnictwa wyższego, pobudzając jednocześnie badania i innowacje, sprzyjając mobilności i dialogowi międzykulturowemu oraz promując rozwój międzynarodowy zgodnie z celami działań zewnętrznych UE;

157. jest zdania, że przyszłościowe systemy edukacji powinny obejmować przyswajanie wiedzy na temat zrównoważonego rozwoju i budowania pokoju oraz stanowić element szerszej refleksji na temat umiejętności zawodowych w kontekście rosnącej cyfryzacji i robotyzacji europejskich społeczeństw, z naciskiem nie tylko na rozwój gospodarczy, ale także na rozwój osobisty oraz poprawę stanu zdrowia i samopoczucia uczących się;

158. wzywa państwa członkowskie do wspierania współpracy między placówkami oświatowymi i światem pracy, aby lepiej przygotowywać uczących się do wejścia na rynek pracy, a także by podjąć działania w celu rozwiązania problemu niedopasowania umiejętności i niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej; zachęca w związku z tym do włączania wysokiej jakości praktyk zawodowych, zaliczanych w formie punktów ECTS, do programów szkolnictwa wyższego i programów kształcenia i szkolenia zawodowego, współpracy między uczelniami, światem pracy, sektorem badań naukowych oraz lokalnymi i regionalnymi podmiotami gospodarczymi przy opracowywaniu wysokiej jakości dualnych systemów kształcenia i szkolenia zawodowego, poradnictwa zawodowego, praktyk zawodowych i staży, a także staży w prawdziwym środowisku, które powinny stanowić część programów szkoleń i programów studiów wyższych; wzywa ponadto państwa członkowskie do zapewnienia każdej młodej osobie w UE prawa do otrzymania pracy, przyuczenia do zawodu, dodatkowego szkolenia lub pracy połączonej ze szkoleniem zawodowym;

159. uważa, że zasadnicze znaczenie dla zapewnienia wysokiej jakości miejsc praktyk lub staży ma zawieranie umów określających role i obowiązki wszystkich stron oraz doprecyzowujących czas trwania, cele dydaktyczne i zadania odpowiadające jasno określonym umiejętnościom, które mają być rozwijane, status zatrudnienia, odpowiednie wynagrodzenie, w tym za nadgodziny, programy ochrony socjalnej i zabezpieczenia społecznego na mocy obowiązującego prawa krajowego, obowiązujących układów zbiorowych lub obydwu rodzajów przepisów;

160. podkreśla potrzebę oferowania właściwych treści nauczania i szkoleń oraz godziwych warunków pracy w trakcie staży i praktyk, by zapewnić ich istotną rolę w przejściu między etapem kształcenia a życiem zawodowym; zaznacza, że staże i praktyki nie powinny nigdy zastępować miejsc pracy, a stażyści lub praktykanci nie powinni być traktowani jako źródło taniej czy nawet niepłatnej siły roboczej;

161. sugeruje, aby uniwersytety i ośrodki szkoleniowe oferowały nauczycielom przedmiotów zawodowych szkolenia na poziomie podstawowym i zaawansowanym, korzystając z pomocy ekspertów w dziedzinach odpowiadających specjalistycznym obszarom, których dotyczą poszczególne kursy;

Nauczyciel jako gwarant jakości nauczania

162. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania nauczycieli we włączaniu innowacji i technologii do nauczania dzięki pogłębieniu ich umiejętności cyfrowych, a także dzięki zapewnieniu im odpowiednich zasobów i wsparcia, np. w postaci częściści organizowanych szkoleń przypominających, tworzenia społeczności internetowych i oferowania otwartych zasobów edukacyjnych i kursów;

163. popiera utworzenie akademii nauczania i uczenia się jako uzupełniającego instrumentu umożliwiającego nauczycielom szkolenie się i wymianę najlepszych praktyk na szczeblu europejskim dzięki zapewnieniu centrum internetowej wymiany najlepszych praktyk, dzielenia się doświadczeniami i wzajemnego uczenia się, a także jako miejsce regularnych spotkań w formie warsztatów, seminariów i konferencji w celu propagowania współpracy nauczycieli, poprawy jakości nauczania oraz wspierania rozwoju zawodowego nauczycieli; wzywa Komisję, aby przedstawiła projekt dotyczący utworzenia takiej akademii również w oparciu o widzę i doświadczenie platformy edukacyjnej European Schoolnet Academy,

164. przypomina o znaczeniu szkolenia pedagogicznego pracowników dydaktycznych na uczelniach oraz o uznaniu w procesie rekrutacji, że kompetencje pedagogiczne są co najmniej tak samo ważne jak kompetencje badawcze; podkreśla rolę edukacji opartej na badaniach oraz rolę badań pedagogicznych jako środka stymulującego skoncentrowane na uczniu podejście do uczenia się i nauczania, zachęcającego do aktywnego uczenia się, wzmocnienia rozwoju umiejętności i doskonalenia metod nauczania;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

165. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia zachęt w celu przyciągania i motywowania młodych ludzi i wykwalifikowanych nauczycieli do uczestnictwa i pracy w systemie edukacji;
166. podkreśla potrzebę uznania statusu zawodowego pracowników placówek wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem;
167. wzywa do wspierania nauczycieli prowadzących zajęcia wielojęzyczne, gdyż stanowią one ważny czynnik wpływający na umiędzynarodowienie edukacji;
168. podkreśla rolę uczenia się międzykulturowego jako część kształcenia nauczycieli, aby podnieść kompetencje międzykulturowe nauczycieli w celu promowania kultury europejskiej i wspólnych wartości europejskich oraz europejskiego wymiaru nauczania; zauważa, że kompetencje międzykulturowe mają zasadnicze znaczenie dla pracy w coraz bardziej zróżnicowanych społeczeństwach oraz do wspierania internacjonalizacji na szczeblu szkół;
169. jest świadom potrzeby stworzenia synergii między wiedzą nauczycieli a możliwościami technologicznymi uczniów w celu zmaksymalizowania wyników nauki;
170. opowiada się za oferowaniem prowadzonych przez wyszkolonych mentorów staży szkoleniowych dla nauczycieli na wszystkich etapach kształcenia nauczycieli;
171. zachęca nauczycieli i kadry kierownicze szkół do propagowania innowacji, odgrywania wiodącej roli w ich wdrażaniu w środowisku szkolnym oraz wspierania ich rozwoju;
172. zachęca instytucje szkolnictwa wyższego do priorytetowego traktowania, wspierania oraz nagradzania poprawy i aktualizowania wiedzy pedagogicznej nauczycieli szkół wyższych i pracowników naukowych, w tym możliwości edukacyjnych, które zapewniają nowoczesne technologie jako środki wspierania wyników uczniów i efektywności nauczania;
173. popiera rozwój nowych, innowacyjnych i ambitnych technik nauczania oraz standardów kształcenia, aby lepiej reagować na potrzeby studentów i instytucji szkolnictwa wyższego, a także stawić czoła wyzwaniom szybko zmieniającego się świata;

o

o o

174. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
-